

วารสาร มหาจุฬาราชการ Mahachula Academic Journal

ISSN : 2408 1078

ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๒ กรกฎาคม – ธันวาคม ๒๕๕๗

Vol.1. No.2 July – December 2014

● วัตถุประสงค์

วารสารมหาจุฬาราชการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นวารสารวิชาการ ราย ๖ เดือน (ปีละ ๒ ฉบับ) คือ ฉบับที่ ๑ เดือน มกราคม-มิถุนายน, ฉบับที่ ๒ เดือนกรกฎาคม-ธันวาคม มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการผลิตผลงานทางวิชาการและงานวิจัยด้านพระพุทธศาสนา เพื่อให้บริการทางวิชาการด้านพระพุทธศาสนาแก่สังคม เพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนแนวคิดทางพระพุทธศาสนา เพื่อสนับสนุนให้เกิดวารสารทางวิชาการกลางของมหาวิทยาลัย ในการเผยแพร่บทความวิชาการ และบทความวิจัยแก่ผู้บริหาร คณาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย และนิสิต นักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา ในมิติทางด้านศาสนาและปรัชญา พระพุทธศาสนากับศาสตร์สมัยใหม่ ในขอบข่ายเนื้อหาสาขาวิชาสังคมวิทยา ศิลปศาสตร์ และสหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ เปิดรับบทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

■ บทความที่ส่งมาขอรับการตีพิมพ์ในวารสารมหาจุฬาราชการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอื่น ผู้เขียนบทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความวิชาการหรือบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสารมหาจุฬาราชการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อย่างเคร่งครัด รวมทั้งระบบการอ้างอิง ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของวารสาร

■ ทุกบทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ได้รับการตรวจสอบทางวิชาการจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) อย่างน้อย ๒ ท่านต่อบทความ

■ ทรัพย์สินและความคิดเห็นที่ปรากฏในบทความวารสารมหาจุฬาราชการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น และไม่ถือเป็นทรัพย์สินของความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ วารสารมหาจุฬาราชการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

● เจ้าของ

กองวิชาการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

สำนักงานอธิการบดี ห้อง ๓๐๕ เลขที่ ๗๙ หมู่ ๑ ถนนพลโยธิน ตำบลลำไทร อำเภอน้อย จังหวัด

พระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐ โทรศัพท์ ๐๓๕ ๒๔๘๐๐๐ ต่อ ๘๗๗๓, โทรสาร ๐๓๕ ๒๔๘๐๑๓

www.jma.mcu.ac.th

● ที่ปรึกษาวารสารมหาจุฬาลงกรณวิชาการ

พระพรหมบัณฑิต, ศาสตราจารย์ ดร.

อธิการบดี

พระศรีคัมภีร์ญาณ, รองศาสตราจารย์ ดร.

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

พระสุธีธรรมานุวัตร, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

พระราชวรเมธี, ดร.

คณบดีคณะพุทธศาสตร์

พระปลัดมารุต วรมงคล, ผู้ช่วยศาสตราจารย์

คณบดีคณะครุศาสตร์

พระมหาขวัญชัย กิตติปาโล

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

พระครูปริยัติกิตติธำรง, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

● บรรณาธิการ

พระมหาหรรษา ธมฺมหาโส, รองศาสตราจารย์ ดร.

● หัวหน้ากองบรรณาธิการ

นายสุชนา ศิริธัญญ์

● กองบรรณาธิการ :

พระมหาสมบุญ วุฑฒิโกโร, ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ พรหมเลิศ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วุฒินันท์ กันทะเตียน

มหาวิทยาลัยมหิดล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตรี สิริโรจนานันท์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ มั่งมีสุขศิริ

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ดร.วีรชาติ นิมนองค์

มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

ดร.อุทัย สติมัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

ดร.วันชัย สุขตาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

นายสุกัญญา สุตจันทร

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

● คณะกรรมการกลั่นกรองบทความวารสารทางวิชาการ (Peer Review)

สาขาวิชา ศาสนา, ปรัชญา, พระพุทธศาสนา, ครุศาสตร์, มนุษยศาสตร์, สังคมศาสตร์

■ ผู้ทรงคุณวุฒิภายในมหาวิทยาลัย

พระศรีคัมภีร์ญาณ, ศาสตราจารย์ ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระมหาหรรษา ธมฺมหาโส, รองศาสตราจารย์ ดร. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระสุธีวรญาณ, รองศาสตราจารย์ ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระสุธีธรรมานุวัตร, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ศาสตราจารย์ ดร.บุญทัน ดอกไธสง

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ศาสตราจารย์ ดร.จำนงค์ อติวัฒนสิทธิ์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร.สมิทธิพล เนตรนิมิตร

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ชูศักดิ์ ทิพย์เกษร

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร.ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุยะพรหม

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร.สมชัย ศรีนอก

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์รังษิ์ สุทนต์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริวัฒน์ ศรีเครือดง

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรียงชัย หมั่นชนะ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร สุยะใจ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โกนิษฐ์ ศรีทอง

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระกาญจน์ กนกกมลเสถ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพันธ์ ศุภษร

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฏฐ์ ศรีดี

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

■ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย

ศาสตราจารย์ พิเศษ อติศักดิ์ ทองบุญ

ราชบัณฑิต

ศาสตราจารย์ ดร.วิษระ งามจิตรเจริญ

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ดร.สมาน งามสนิท

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

รองศาสตราจารย์ ดร.สำเนียง เลื่อมใส

มหาวิทยาลัยศิลปากร

รองศาสตราจารย์ ดร.จินดา จันทร์แก้ว

มหาวิทยาลัยบูรพา

(๕)

รองศาสตราจารย์ ดร.วิชชุดา หุ่นวิไล
รองศาสตราจารย์ ดร.เมธาวี อุดมธรรมมานภาพ
รองศาสตราจารย์ ดร.ประเวศ อินทองปาน
รองศาสตราจารย์ ดร.สนธิ สัตโยภาส
รองศาสตราจารย์ ดร.เสริมศรี ไชยศรี
รองศาสตราจารย์ สยาม คำปรีดา
รองศาสตราจารย์ ดร.สุวิญ รักษิตย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วุฒินันท์ กันทะเตียน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ มั่งมีสุขศิริ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตรี สิริโรจนานันท์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นลินี ณ นคร
ดร.วีรชาติ นิมนองค์
ดร.ชัยณรงค์ ศรีมันตระ
ดร.มารุต พัฒนา
ดร.ชัยสิทธิ์ ทองบริสุทธิ

ดร.วันชัย สุขตาม

● ฝ่ายประสานงานและจัดการ

พิธีจัญอักษร

พระมหาเอกลักษณ์ จิตตเทโว
นายสุภฐาน สุดาจันทร์
นายธานี สุวรรณประทีป
นายสุรัตน์ คำโสภา

งานสมาชิก

นายสุภฐาน สุดาจันทร์

บันทึกข้อมูล

นายจิระศักดิ์ ธารสุขกระจำง

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหิดล
มหาวิทยาลัยศิลปากร
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
มหาวิทยาลัยบูรพา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

นายสินชัย วงษ์จำนงค์
นางสาวสุจิตรา ขวดรัมย์
นายสันตต์ จันทร์ทาทอง

งานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

นายณพดล เพ็ญประชุม

- **นิติกร**

นายธวัช แยมปัว

- **ภาพ/ศิลปะ**

พระมหาสุระศักดิ์ ชีรวโส

- **ออกแบบปก**

นางสาวจุฬารัตน์ วิชานาติ

- **จัดรูปเล่ม**

นายสมบุญณ์ เพ่งพิศ

- **พิมพ์ที่**

โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เลขที่ ๑๑- ๑๗ แขวงบรมมหาราชวัง

เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๐๐

โทรศัพท์ ๐๒ ๖๒๓ ๕๖๒๔ โทรสาร ๐๒ ๖๒๓ ๕๖๒๓

บทบรรณาธิการ

วารสารมหาจุฬาริชาการ ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๒ กรกฎาคม - ธันวาคม ๒๕๕๗ ได้รวบรวมบทความวิชาการของผู้บริหาร ผู้ทรงคุณวุฒิ คณาจารย์ของมหาวิทยาลัย รวมถึงคณาจารย์ต่างสถาบัน ร่วมส่งบทความทางวิชาการมาร่วมตีพิมพ์ เพื่อเป็นการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ทำให้มีโอกาสดูได้ศึกษาพุทธธรรมและการนำไปประยุกต์กับศาสตร์สมัยใหม่ รวมถึงได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ตามหลักคำสอนทางพระศาสนา อันเป็นการบริการวิชาการแก่สังคม

ในครั้งนี้องค์บรรณาธิการและคณะทำงานฝ่ายจัดทำวารสารมหาจุฬาริชาการ ได้รับเกียรติจากผู้บริหาร ผู้ทรงคุณวุฒิ คณาจารย์ของมหาวิทยาลัย และคณาจารย์ต่างสถาบัน ได้ส่งบทความวิชาการเพื่อลงตีพิมพ์เผยแพร่ ประกอบด้วยบทความทางวิชาการ เนื้อหาเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาและปรัชญาพระพุทธศาสนากับศาสตร์สมัยใหม่ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และบทความวิจัย ซึ่งรายละเอียดบทความต่างๆ กองบรรณาธิการ ได้กล่าวถึงเนื้อหาของแต่ละบทความโดยสรุปภายในเล่ม ดังนี้

บทความที่ ๑ เรื่อง “คุณธรรมจริยธรรมกับผู้บริหารการศึกษา” โดย พระมหาสมบุญ สุธมโม, ดร. มีสาระสำคัญคือ ผู้บริหารการศึกษาจะต้องบริหารจัดการศึกษาให้ครูทุกคน ร่วมมือกันอบรมสั่งสอนนักเรียนให้มีคุณธรรมจริยธรรมที่ดีงาม บทบาทของผู้บริหารการศึกษานั้น จะต้องรู้จักประยุกต์และนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาไปใช้กับการงานบริหารการศึกษาให้มากขึ้น เพราะปัจจุบันปัญหาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชนไทยเริ่มไม่ค่อยมีมากนัก เช่น นักเรียนไม่ชอบอยู่ในกฎเกณฑ์ ไม่มีระเบียบ ชอบใช้ความรุนแรง ดังนั้น หากผู้บริหารนำพุทธธรรมมาประยุกต์ใช้กับการประพฤติปฏิบัติ จะทำให้การศึกษาด้านอื่นๆ จะทำให้นักเรียนมีคุณธรรมจริยธรรมมากขึ้น และจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

บทความที่ ๒ เรื่อง “หลักศูนยตา: แนวคิดทางพระพุทธศาสนาที่สะท้อนให้เห็นความงาม” โดย พระมหาทวี มหาปญโญ, ผศ.ดร. มีสาระสำคัญคือ ศูนยตา เป็นคำสอนที่ทำให้คนส่วนใหญ่คิดว่าแนวคิดเรื่องความงามไม่มีในพระพุทธศาสนา อย่างไรก็ตาม ในความเป็นจริงหลักคำสอนนี้ได้ปฏิเสธความงาม ยิ่งไปกว่านั้นพระพุทธศาสนาได้ให้แนวคิดการเข้าใจความงามในแง่มุมที่แตกต่าง กล่าวคือจากแง่ของอนิจจตา อาจกล่าวได้ว่าความงามเป็นผลผลิตแห่งฝีมือหรือความชำนาญของมนุษย์ ความงามไม่ใช่คุณสมบัติที่มีอยู่ดั้งเดิมของวัตถุ แต่จากแง่ของศูนยตา ความงามคือ ความตรงตริงใจทางสุนทรียศาสตร์

ความงามในพระศนะของพระพุทธศาสนา ไม่ได้เป็นทั้งสิ่งที่แน่นอนตายตัวหรือคุณสมบัติที่มีอยู่อย่างนิรันดร์ ความงามสามารถรับรู้ได้ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของปรากฏการณ์ในโลกที่อิงอาศัยกันและกัน และเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ จึงกล่าวได้ว่า หลักศูนยตาของพระพุทธศาสนาได้เสนอทฤษฎีแห่งความงามที่เป็นสากล

บทความที่ ๓ เรื่อง “วิธีแก้ปัญหาคความขัดแย้งในสังคมไทย ด้วยวิธีการสมานฉันท์แนวพุทธ” โดย ศ.พิเศษอดิศักดิ์ ทองบุญ ราชบัณฑิต ได้เสนอว่า ความขัดแย้งในสังคมไทย ก่อให้เกิดผลกระทบต่องาน การเมือง การปกครอง และเศรษฐกิจ ก่อให้เกิดความแตกแยกเป็นฝักเป็นฝ่าย ก่อให้เกิดความกระทบต่อความสุขของสังคมเกือบทุกด้าน เป็นอุปสรรคต่อการบริหารบ้านเมือง ทำให้เกิดความวิกฤตทางเศรษฐกิจ แม้จะมีผู้หวังดีเสนอแนวทางแก้ไขแนวสมานฉันท์ ให้รักษามัคคีมาหลายแนว แต่ก็ไม่เป็นรูปธรรม ที่จะยุติความขัดแย้งลงได้ ในทางตรงกันข้าม กลับทวีความรุนแรงมากขึ้น ในท่ามกลางความขัดแย้งของคน ๒ ฝ่าย ก็ยังมีชาวสังคมส่วนมากที่วางตัวเป็นกลาง หรือมักเรียกกันว่า พลังเงียบต่างเฝ้ามองอย่างมีความหวังว่า ปัญหาดังกล่าว จะยุติลงด้วยดี โดยมีบุคคลหรือกลุ่มบุคคลผู้หวังดีต่อประเทศชาติอย่างจริงใจ มาช่วยประนีประนอมให้เรื่องร้ายกลายเป็นดีในที่สุด เพราะเชื่อว่า อยู่ยงยาก ไม่สิ้นคนดี เพราะผู้หวังดีต่อประเทศชาติอย่างจริงใจโดยไม่มีผลประโยชน์ส่วนตนแอบแฝงนั้นมียู่มาก ถ้าได้รับแรงบันดาลใจที่ดีและมั่นใจ ก็จรรวมพลังกันทำเรื่องร้ายให้กลายเป็นดีได้ตามที่หวัง และผู้เขียนยังเสนออีกว่า ประเทศไทย มีพระพุทธศาสนา เป็นรากฐานทางวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และวิถีชีวิตของคนไทยมายาวนาน คนส่วนมากนับถือพระพุทธ พระธรรม และพระสงฆ์เป็นที่พึ่งที่ระลึก และดำเนินชีวิตตามคำสอนทางพระพุทธศาสนา ถ้านำพุทธวิธี คือเรื่องราวพระสูตรต่างๆ เช่น กัณติสูตร หรือหลักสารณียธรรม ๖ กล่าวคือ มีเมตตาทั้งทางกาย ทางวาจาและทางใจ แบ่งปันลาภที่ได้มา โดยธรรมแก่กัน มีความประพฤติเสมอกัน มีความเห็นถูกต้องเสมอกัน ในการแก้ปัญหาความขัดแย้งที่ทรงแสดงแก่พระภิกษุสงฆ์มาประยุกต์ใช้กับปัญหาดังกล่าว น่าจะทำให้สังคมไทยยอมรับได้และช่วยเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้หวังดีได้ทำเรื่องร้ายให้กลายเป็นดี สมตามความหวังของสังคมไทยได้

บทความที่ ๔ เรื่อง “ลังกาวัคคีในสยามและสยามวัคคีในศรีลังกา” โดย รศ.สมบุญ บัญญัติ มีสาระสำคัญคือ ความสัมพันธ์ของประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนาในประเทศไทย (สยาม) และประเทศศรีลังกา ซึ่งเป็นลักษณะของความสัมพันธ์ในการสืบทอด พัฒนาและฟื้นฟูพระพุทธศาสนาทั้งสองประเทศ โดยต่างฝ่ายต่างมีบทบาททั้งการเป็นผู้สืบทอดและการเป็นผู้รับการสืบทอดต่างยุคต่างสมัยกัน อันมีผลทำให้พระพุทธศาสนาได้ตั้งมั่นและสถิตอย่างมั่นคงในทั้งสองประเทศจนถึงปัจจุบัน โดยฝ่ายไทยหรือ

(๘)

สยาม ได้รับเอาพระพุทธศาสนาซึ่งลัทธิอริยวินัยปฏิบัติ มาตั้งแต่ราวพุทธศักราช ๑๘๐๐ และเจริญรุ่งเรืองในสยามประเทศโดยเฉพาะในเมืองนครศรีธรรมราช ต่อมาได้เผยแผ่ไปสู่เมืองอื่นๆ โดยในยุคนั้นของพ่อขุนรามคำแหงมหาราชกษัตริย์แห่งกรุงสุโขทัย ได้อาราธนาพระสงฆ์และนักปราชญ์ราชบัณฑิตจากเมืองนครศรีธรรมราชไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาซึ่งลัทธิอริยวินัยปฏิบัติที่กรุงสุโขทัย

บทความที่ ๕ เรื่อง “พุทธศาสตร์กับประสิทธิภาพการศึกษา” โดย รศ. พูนทรัพย์ เกตุวิชระพงศ์ มีสาระสำคัญ คือ ประสิทธิภาพการศึกษาตามแนวพุทธศาสตร์ หมายถึง การดำเนินการในกิจกรรมการเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้อย่างมีความเข้าใจ (ปัญญาเกิดขึ้น) เพื่อนำมาใช้ในการลด หรือแก้ปัญหาชีวิตบุคคล และสังคมทั้งระยะสั้นและระยะยาวและประสบความสำเร็จที่มั่นคงในบุคคลและสังคม โดยเข้ากับหลักประหยัดสุดและเกิดประโยชน์สูงสุด มุ่งที่จะลงทุน ลงกำลังในการเรียนรู้ด้วยกำลังกาย กำลังความคิด ตลอดจนทรัพยากรที่ช่วยในการศึกษาจำนวนน้อย แต่ได้ผลประโยชน์จากการเรียนรู้ได้มาก

บทความวิจัยที่ ๖ เรื่อง “การวิจัยทางการศึกษาเชิงพุทธ” โดย รศ.ดร.เมธาวี อุดมธรรมมานภาพ และ ผศ.ดร.เริงชัย หมื่นชนะ มีสาระสำคัญ คือ ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีทางการศึกษาจากพระไตรปิฎก บูรณาการกับการบริหารงานบุคคล การบริหารงานวิชาการ การบริหารสภาพแวดล้อม และการวิจัยทางการศึกษาเชิงพุทธ จุดมุ่งหมายของการวิจัยทางการศึกษาเชิงพุทธนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยการสังเกต เพื่อให้ผู้เรียนวิชาพุทธบริหารการศึกษา ได้นำเอาหลักคำสอนเกี่ยวกับการศึกษาทางพระพุทธศาสนาไปวิจัย เพื่อที่จะให้คำสอนนั้นๆ มีความตรงเชื่อถือได้ก่อนที่จะนำข้อธรรมนั้นๆ ไปประพฤติปฏิบัติ หรือนำเอาไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเหมาะสมกับสภาพการณ์นั้นๆ หรือเป็นแนวคิดในการศึกษาวิจัยต่อไป

บทความวิจัยที่ ๗ เรื่อง “การศึกษาเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมด้านความสันโดษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ในเขตกรุงเทพมหานคร” โดย รศ.ดร.อานวย เดชชัยศรี และ ผศ.ดร. สมศักดิ์ บุญปู มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมด้านความสันโดษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมด้านความสันโดษของนักเรียน จำแนกตามปัจจัยพื้นฐานและขนาดโรงเรียน ของเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) พบว่า นักเรียนมีเจตคติในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านยินดีตามได้ ข้อที่นักเรียนมีเจตคติสูงสุด ๓ อันดับแรก คือ ๑) ยินดีตามได้ ๒) ยินดีตามมี และ ๓) ยินดีตามควรตามลำดับ

บทความที่ ๘ เรื่อง “พุทธศิลป์กับการนำไปประดับตกแต่งโรงแรม : ความเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม” โดย ดร.อำนาจ ยอดทอง ภาควิชามนุษยศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มีสาระสำคัญ คือ ภาพพุทธศิลป์ที่ประดับตกแต่งโรงแรม ในด้าน “ความเหมาะสม” และ “ไม่เหมาะสม” ตามหลักการวรรณะในพระรัตนตรัย พบว่า การนำพุทธศิลป์ไปตกแต่งโรงแรม เกิดจากเจตนาที่ดี ต้องการแสดงพุทธศิลป์อันเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย อีกทั้งยังเป็นการช่วยเผยแผ่ พระพุทธศาสนาในยุคใหม่ที่สามารถทำได้ แต่การตกแต่งแบบไหน สามารถทำได้หรือไม่ ขึ้นอยู่กับว่าเป็นการตกแต่งแบบไหน หากจัดเป็นเขตบริเวณ ห้อง หรืออาคารแยกต่างหากจากสถานที่ต่างๆ ในโรงแรม ถือว่า “เหมาะสม” แต่หากจัดรวมไว้ในสถานที่ หรือห้องต่างๆ ของโรงแรม ก็ขึ้นอยู่กับว่า พุทธศิลป์เหล่านั้น เป็นศิลปะประเภทใด หากเป็นประเพณีจิตรกรรมและประติมากรรม ก็สามารถทำได้ ในบางห้อง เช่น ห้องนอน ห้องรับแขก ห้องทั่วไป ยกเว้นบางห้องที่ไม่สมควร เช่น ห้องน้ำ ห้องบันได เป็นต้น

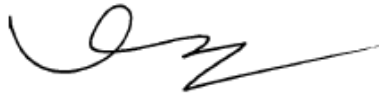
บทความวิจัยที่ ๙ เรื่อง “ศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษา” โดย ดร.นิเวศน์ วงศ์สุวรรณ ผู้อำนวยการสำนักสามัญศึกษา มีสาระสำคัญ คือ การวิจัยเรื่อง ศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษา มีวัตถุประสงค์ คือ (๑) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นนักศึกษา ๙ ด้าน คือ ด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ การมีวินัย การเสียสละ ความกตัญญูกตเวทีก การประหยัด ความอดทน ความเพียร และความเมตตา (๒) เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาต่อการศึกา การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม (๓) เพื่อวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมไปประยุกต์ใช้ตามตัวแปรลักษณะข้อมูลทั่วไปที่ได้มาจากการสุ่มแบบสอบถามและแบบเจาะจง จำนวน ๑๒๐ คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป spss+

บทความที่ ๑๐ เรื่อง “การควบคุมฝูงชนตามแนวทางพระพุทธศาสนา” โดย ด.ต.สุรัชย์ แก้วคุณ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีสาระสำคัญ คือ แนวทางการใช้กำลังของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการกิจควบคุมฝูงชนในเรื่องเกี่ยวกับสิทธิในการป้องกันตนเองและการใช้กำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อให้บรรลุภารกิจที่ได้รับมอบหมายภายใต้กรอบของกฎหมายและนโยบายของทางราชการ การปฏิบัติการในการกิจการใช้กำลังของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการควบคุมฝูงชนเป็นไปด้วยความเหมาะสมกับสถานการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นโดยไม่ทำให้เสียภาพพจน์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ การใช้กำลังที่เกินกว่าเหตุและป้องกันหรือหลีกเลี่ยงการสูญเสียที่จะเกิดแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจอันเนื่องมาจากการปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

(๑๐)

เมื่อกล่าวถึงพื้นฐานของการจัดการความขัดแย้งโดยสันติวิธี ในทางพระพุทธศาสนาเพื่อให้ตั้งอยู่บนฐานของธัมมิกมัชฌิมาวิธี โดยมีการจัดการความขัดแย้งดำรงอยู่บนฐานคิดหลัก ๒ ประการ คือ เป็นวิธีที่เป็นกลาง (มัชฌิมาวิธี) และวิธีที่เป็นกลางต้องดำรงอยู่บนฐานของความชอบธรรม (ธัมมิกวิธี) พระพุทธเจ้าทรงนำเสนอวิธีการจัดการความขัดแย้งบนฐานคิดของความเป็นกลาง กรณีศึกษาที่สามารถยืนยันข้อสมมติฐานเบื้องต้นก็คือ การที่พระพุทธเจ้ามักจะใช้วิธีไกล่เกลี่ยคนกลางเข้าไปดำเนินการ

สำหรับรายละเอียดบทความทั้งหมดนี้ ผู้ใคร่ต่อการศึกษา สามารถค้นหาได้จากบทความดังกล่าวในวารสารเล่มนี้ และพบกันอีกในวารสารมหาจุฬาราชการ ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๑ มกราคม - มิถุนายน ๒๕๕๘

(พระมหาพรชชา ธมฺมहाโส, รศ.ดร.)

บรรณาธิการ

วารสารมหาจุฬาราชการ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทบรรณาธิการ	(๖)
คุณธรรมจริยธรรมกับผู้บริหารทางการศึกษา	
พระมหาสมบุรณ์ สุธมโม, ดร.	๑
หลักศูนยตา “แนวคิดทางพระพุทธศาสนาที่สะท้อนให้เห็นความงาม”	
พระมหาทวิ มหาปณฺโณ, ผศ.ดร.	๑๔
วิธีแก้ปัญหาความขัดแย้งในสังคมไทยด้วยการสมานฉันท์แนวพุทธ	
ศ.พิเศษอดิศักดิ์ ทองบุญ ราชบัณฑิต	๒๔
ลัทธิทางคัมภีร์ในสยามและสยามวงศ์ในศรีลังกา	
รศ.สมบุรณ์ บุญฤทธิ์	๓๕
พุทธศาสตร์กับประสิทธิภาพการศึกษา	
รศ.พูนทรัพย์ เกตุวีระพงศ์	๕๔
การวิจัยทางการศึกษาเชิงพุทธ	
รศ.ดร.เมธาวี อุดมธรรมานุภาพ และ ผศ.ดร.เรียงชัย หมื่นชนะ	๗๐
การศึกษาเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมด้านความสันโดษของนักเรียน	
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ในเขตกรุงเทพมหานคร	
รศ.ดร.อำนาจ เดชชัยศรี และ ผศ.ดร.สมศักดิ์ บุญปู	๘๓
พุทธศิลป์กับการนำไปประดับตกแต่งโรงแรม : ความเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม	
ดร.อำนาจ ยอดทอง	๙๒
ศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษา	
ดร.นิเวศน์ วงศ์สุวรรณ	๑๑๒
การควบคุมฝูงชนตามแนวทางพระพุทธศาสนา	
ด.ต.สุรัชย์ แก้วคุณ	๑๒๕
วิจารณ์สตูดิโอภัทรเนติปกรณ	
สุชญา ศิริธัญญาร	๑๔๓

ภาคผนวก

- คำแนะนำสำหรับผู้เขียน ๑๕๖
- แบบฟอร์มการส่งต้นฉบับเพื่อพิจารณานำลงในวารสารมหาจุฬาริชาการ ๑๖๒
- หลักเกณฑ์ในการลงตีพิมพ์ต้นฉบับของวารสารมหาจุฬาริชาการ ๑๖๔
- ขั้นตอนการดำเนินงานของวารสารมหาจุฬาริชาการ ๑๖๕